

عنوان مقاله:

مقایسه ی حافظه ی هشیار و ناهشیار در افراد مبتلا به اسکیزوفرنی، مولتیپل اسکلروزیس و آلزایمر

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی و اولین کنفرانس بین المللی پژوهشهای نوین در علوم انسانی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

حسین قمری گیوی - دانشیار، دکترای مشاوره، گروه آموزش علوم تربیتی دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه محقق اردبیلی،
اردبیل

علی شیخ الاسلامی - استادیار، دکترای روانشناسی تربیتی، گروه آموزش علوم تربیتی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه محقق
اردبیلی

جهان سادات اسدی - دانشجوی ترم آخر ارشد رشته مشاوره توانبخشی، گروه علوم تربیتی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه
محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

هدف از این تحقیق این بود که حافظه ی هشیار و ناهشیار را در بیماران مبتلا به اسکیزوفرنی، مولتیپل اسکلروزیس MS و آلزایمر مورد مقایسه قرار دهیم. روش تحقیق ما علی مقایسه ای بود. جامعه آماری بیماران مبتلا به اسکیزوفرنی در بیمارستان روانی میزاکوچک و بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس و بیماری آلزایمر بودند که در مراکز بهزیستی استان گیلان شهر رشت توسط مراقبین رسمی و یا در خانواده ها توسط مراقبین غیر رسمی نگهداری می شوند. 54 نفر از اشخاص دارای بیماری MS، بیماری آلزایمر و اسکیزوفرنی در هر گروه 14 نفر به طور تصادفی با روش نمونه گیری در دسترس در سال 1333، انتخاب شدند. سپس از آزمودنی ها خواسته شد تا به مقیاس حافظه ی وکسلر برای ارزیابی حافظه ی هشیار و آزمون استروپ برای ارزیابی حافظه ی ناهشیار پاسخ دهند. سپس اطلاعات خام با تحلیل چند جانبه واریانس (MANOVA) با نرم افزار SPSS 11 مورد تحلیل قرار گرفتند. ارزش $p > 5/5$ یعنی 54 / کمتر از 54 p به عنوان سطح معنی داری در نظر گرفته شده است. نتایج نشان داد که تفاوت معنی داری بین حافظه ی هشیار، حافظه ی ناهشیار وجود داشت. حافظه هشیار در گروه اسکیزوفرنی نسبت به دو گروه دیگر به طور معنی داری بهتر بود و گروه مولتیپل اسکلروزیس در رتبه دوم بود. حافظه ناهشیار در گروه اسکیزوفرنی نسبت به دو گروه دیگر به طور معنی داری بهتر بود. هشیار آلزایمر در زمان کارت چهارم $p=5/554 < 5/51$ mean=35/33 cl 349=15/43-45/34 ناهشیار آلزایمر در زمان کارت دوم $p=5/551 < 5/51$ mean=45/34 cl 349=53/14-12/34p=5/551 < 5/51 بالاترین میانگین را در سه گروه داشتند. بطور کلی نتایج اکثر پژوهشها که در ادبیات پژوهش ذکر شده است حاکی از این است که حافظه ی ناهشیار در سه دسته از بیماران تقریباً دست نخورده می ماند و با توجه به نتایج این پژوهش، لذا استفاده از تقویت این حافظه برای توانبخشی افراد مبتلا به اسکیزوفرنی و مولتیپل اسکلروزیس و افراد مبتلا به آلزایمر باید به عنوان یک اصل پایرته شود

کلمات کلیدی:

اسکیزوفرنی، مولتیپل اسکلروزیس، آلزایمر، حافظه هشیار، حافظه ی ناهشیار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/390788>

